

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXXXVIII. ad annum MCCCCXL.

Parisiis, 1644

Breuis epilogus omnium quae dicta sunt in hoc opere. Capvt X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15490

quo, vt in illo, Spiritus sanctus locutus est? Quod enim ille dixit solum fontem diuinitatis, quæ super omnem substantiam est, hic totius deitatis principium inquit: cum Pater scilicet a nullo principio sit, sed ipse sit Filii & Spiritus sancti principium; Filius vero principium habens Patrem, ipse etiam principium sit Spiritus sancti. Sed ne te offendat rursus nomen totius deitatis, nec opponas toti partem, tamquam si Filius partis esset principium: deitas enim non est partibilis. Hic vero defectus imbecillitatis nominum est, quem qui ad res significatas transfert, non recte, nec pie agit. Ad exponendam igitur auctoritatem prædictam, & oppositionem inde sumptam soluendam, etsi multi alii modi essent, tamen quæ dicta sunt, ita manifesta & clarissima sunt, vt sola sufficiant. Probato enim quod Filius sit etiam fons deitatis, (siquidem fons Spiritus sancti est sanctorum patrum sententia, Spiritus vero sanctus Deus est; quibus beatum Dionysium contradicere nullus fidelium dicet) restat vt hoc quod dicit Dionysius, solum fontem deitatis Patrem esse, secundum prædictos modos, aut alterum illorum, & non aliter dixerit.

Brevis epilogus omnium quæ dicta sunt in hoc opere.

C A P V T X.

Ego quidem tua gratia, clementissime vir, quod petiisti pro posse compleui. Quæ enim acta in Concilio fuerunt, ex parte narraui: utriusque questionis rationes breuiter reddidi. Quæ inferuntur inconvenientia contra veritatem conclusionis, siue ex rationibus aduersariorum, siue ex auctoritatibus doctorum, solui, & quidem, vt puto, sufficienter. Ex quibus, ni fallor, fidei nostræ veritas clarissime probata est. Tuum vero erit, & aliorum, quorum in manus hoc opus legendum peruenierit, attente absque passione & sepius eadem legere & releggere, & bene quæ in eo dicta sunt contemplari: fortassis etenim non inutilis, neque labori nostro inconveniens vos fructus sequetur, sed qualis maximi aestimandus est. Siquidem veri, nec inquirendi fructuosior labor est, nec inuenti preciosior fructus. Sed ante omnia sanctorum patrum & doctorum occidentalium auctoritates,

quas cum his simul ad te mitto, legentes attente, ex his colligetis problematis huius clarissimam veritatem. Si qui vero non veritatis, sed contentionis amici, aut meis rationibus, aut dogmati Latinorum instantias inferant; eos deridentes, & per patrum auctoritates facillime argentes: omnis etenim ratio his contradicens reprobanda est, tamquam veritati contraria, siquidem patres veritatem locuti sunt. Tu vero vna cum occidentalium patrum testimoniis etiam aliquas orientalium auctoritates a nobis accipe, vt etiam istos eadem illis dicentes intelligas, & non solum sententia, verum etiam ipsis verbis eos plerumque esse concordes.

BESSARIONIS ARCHIEPISCOPI NICÆNI
oratio dogmatica de unione, Florentiæ habita
ad Græcos.

SACRAM ecclesiarum Dei pacem atque concordiam nemo est, viri præstantissimi, qui non maximi æstimet, & loco summæ felicitatis esse ducat: *Vide Graece & Latine tomo superiori reliqua, sessione 25. Concilii Florentini, pagina 400.*

BESSARIONIS ARCHIEPISCOPI NICÆNI
declaratio aliquorum vocabulorum, quæ in oratione sua
dogmatica de unione ad Græcos Florentiæ habita continen-
tur, & quæ non in eodem sensu apud Latinos sunt in usu,
sicut apud Græcos.

NOTANDVM primo, quod sancti doctores orientales etiam in diuinis vtuntur nomine causæ & causati largo modo. *Vide reliqua tomo superiori in fine vigesimæquin-
tæ sessionis Concilii Florentini pag. 465.*